

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 11. ledna 2022 o **stížnosti** státní zástupkyně **Městského státního zastupitelství v Brně** v trestní věci odsouzeného **D.R.**, narozeného XXXXX v XXXXX, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Brno - Bohunice, proti usnesení Městského soudu v Brně ze dne 9. 11. 2021, č. j. 8 PP 123/2021 - 408,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se stížnost státní zástupkyně **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Městský soud v Brně rozhodl tak, že podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku byl odsouzený D.R. podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody v trvání sedmi roků, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2018, sp. zn. 4 T 21/2013, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 6. 2019, sp. zn. 6 To 64/2018, který nabyl právní moci téhož dne, a současně byla přijata záruka za dovršení nápravy odsouzeného, kterou nabídl Svaz pacientů České republiky, z.s., se sídlem Praha – Holešovice, Osadní 1318/13, IČ: 690 56 978. Podle § 89 odst. 1 trestního zákoníku byla odsouzenému stanovena zkušební doba podmíněného propuštění v trvání sedmi let a současně byl nad odsouzeným vysloven dohled.
2. Proti tomuto usnesení podala státní zástupkyně stížnost, kterou odůvodnila tím, že v případě odsouzeného není splněna jedna ze základních podmínek vyžadovaných pro jeho podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, a to že od odsouzeného lze očekávat, že v budoucnu povede řádný život. Státní zástupkyně poukázala, že se ztotožňuje s tvrzením soudu prvního stupně, že první dvě podmínky vyžadované zákonem pro podmíněné propuštění lze považovat za splněné. K argumentaci soudu prvního stupně ve vztahu k odsouzenému ohledně jeho bezproblémového chování ve výkonu trestu odnětí svobody a práci jako lékaře státní zástupkyně uvedla, že tuto je třeba v rámci hodnocení splnění 2. podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu kladně hodnotit. K tomu je ovšem třeba uvést, že toto dobrodiní bylo oboustranné, kdy ze strany Vězeňské služby ČR došlo k úpravě podmínek výkonu trestu a zavedení zcela nových režimových opatření, aby k výkonu tohoto povolání mohlo v podmínkách výkonu trestu dojít. Z odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně vyplývá, že tento zejména na základě splnění podmínky druhé, považuje za splněnou i podmínku třetí, když státní zástupkyně vyslovila pochybnosti o upřímnosti jeho tvrzení o zasloužení a přijetí trestu. Takový projev sebereflexe u odsouzeného, který nadto dosud nevykonal peněžitý trest, nepovažovala státní zástupkyně za dostatečný, kdy z výpovědi

odsouzeného je v náznamech zřejmé, že toto chování považoval za normu, nebyl si v průběhu jeho páchaní vědom jeho trestnosti a obklopil se špatnými lidmi, které dostatečně nekontroloval. Toto vyjádření sebereflexe v kontextu závažnosti a sofistikovanosti trestné činnosti s učiněnými dopady na společnost státní zástupkyně nepovažovala za dostatečné ani v rámci splnění účelu trestu spočívající v individuální prevenci, natož pak v generální prevenci. Projevenou sebereflexi odsouzeného státní zástupkyně považovala za formální a nemůže přisvědčit tvrzení soudu prvního stupně, který tuto sebereflexi ocenil u odsouzeného R. jako před mnoha lety nepředstavitelnou. Státní zástupkyně shrnula, že dle jejího názoru u odsouzeného není dána kladná prognóza vedení řádného života. Na náhled státní zástupkyně stran predikce vedení řádného života odsouzeným nemůže ničeho změnit ani příslib zaměstnání ve společnosti, kterou vlastní jeho manželka, neboť tato nemůže zajistit, že se odsouzený již dále nebude dopouštět trestného jednání, zejména s ohledem na to, že rodina na něj mohla mít pozitivní vliv dříve, než se trestné činnosti dopustil, kdy s ohledem na spáchanou trestnou činnost zřejmě neměla. Stejně platí i pro Svaz pacientů České republiky, který nabídl záruku za převzetí dalšího chování odsouzeného, neboť i s tímto v minulosti spolupracoval. Státní zástupkyně byla toho názoru, že v kontextu dalšího probíhajícího trestního řízení a nezaplaceného peněžitého trestu s přihlédnutím k osobě odsouzeného by měla být stále upřednostněna funkce trestu spočívající v ochraně společnosti, kdy měla za to, že na odsouzeného je třeba stále působit v rámci výkonu trestu odnětí svobody tak, aby v budoucnu bylo možné uzavřít, že požadovaný předpoklad splnění třetí podmínky vyžadované pro podmíněné propuštění je splněn. S ohledem na shora uvedené státní zástupkyně navrhla, aby Krajský soud v Brně podle ustanovení § 149 odstavec 1 písmeno a) trestního řádu zrušil napadené rozhodnutí Městského soudu v Brně ze dne 9. 11. 2021, sp. zn. 8 PP 123/2021 a sám ve věci rozhodl tak, že podle § 331 odst. 2 trestního řádu ve spojení s § 88 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 trestního zákoníku a contrario se žádost Svazu pacientů České republiky o podmíněné propuštění odsouzeného D.R., nar. XXXXX, z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 7 roků, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2018, sp. zn. 4 T 21/2013, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 6. 2019, sp. zn. 6 To 64/2018, zamítá, za současného nepřijetí záruky za dovršení nápravy odsouzeného, kterou nabídl Svaz pacientů České republiky, z. s.

3. Krajský soud v Brně přezkoumal podle § 147 odst. 1 trestního řádu napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, avšak stížnost důvodnou neshledal. Soud prvního stupně své rozhodnutí přiléhavým, podrobným a přesvědčivým způsobem odůvodnil. V tomto směru si Krajský soud v Brně v celém rozsahu osvojuje důvody soudu prvního stupně uvedené v napadeném usnesení a pro stručnost na ně odkazuje.
4. Soud prvního stupně vyložil, že má za splněnou kromě první i druhou podmínku (což ani stěžovatelka nerozporuje), rovněž třetí a stěžejní zákonnou podmínku na straně odsouzeného, tedy předpoklad pozitivní prognózy budoucího vedení řádného života. Na tomto místě je třeba připomenout hodnotící zprávu Vězeňské služby ČR ze dne 27. 10. 2021, ze které nevyplýval ani jediný náznak negativních poznatků k osobě odsouzeného, když po dobu výkonu trestu byl pětkrát kázeňsky odměněn. Vzhledem k tomu, že nebyly zaznamenány ani nejmenší negativní poznatky k jeho chování, lze předpokládat, že u odsouzeného proběhla dostatečná sebereflexe a uvědomění si vlastní trestné činnosti. Zejména odloučení od rodiny je zde významným prvkem uvědomění si podstaty trestu. Vzhledem k tomu, že je odsouzený ve výkonu poprvé, riziko recidivy se jeví odborné komisi jako nízké. U odsouzeného lze tedy dle tohoto hodnocení očekávat bezproblémový přechod do civilního života a aktivní zapojení do společnosti. Dosud vykonaná část trestu odnětí svobody plní stanovený účel v celém rozsahu. Byla zcela na místě úvaha soudu prvního stupně, která se vztahuje i na podanou stížnost státní zástupkyně, zda a jak vážné důvody by měly bránit podmíněnému propuštění u osoby, která je ve výkonu trestu poprvé, spáchala jeden skutek, vedla jinak řádný život do nástupu trestu, systematicky prokazuje polepšení během výkonu

trestu a zcela se vyvaruje jakýchkoliv kázeňských přestupků. Byl také zcela přiléhavý poukaz soudu prvního stupně na rozhodovací praxi Ústavního soudu, podle kterého je podmíněné propuštění hodnoceno jako významný prostředek k dovršení nápravy a resocializace odsouzeného a pokud bylo dosud vykonanou částí trestu odnětí svobody již dosaženo nápravy pachatele a ochrany společnosti, jako v nyní posuzované věci je další výkon trestu odnětí svobody nepotřebný a neodůvodněný.

5. Pokud je státním zástupcem namítáno, že odsouzený dosud nevykonal peněžitý trest, tak nedostatečně přihlédl k tomu, že odsouzený již uhradil významnou část peněžitého trestu, navíc podniká řadu právních kroků k získání zbývajících finančních prostředků k jeho uhrazení. Lze v této souvislosti také odkázat na rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 9. června 2021, sp. zn. III. ÚS 688/21, který schválil postup soudu prvního stupně, který vyšel ze zjištění, že odsouzený škodu splácí, byť na ní doposud uhradil zcela mizivou částku, a uvěřil odsouzenému, že ji bude lépe hradit poté, co bude z výkonu trestu podmíněně propuštěn. Analogicky lze použít citované rozhodnutí nejen na otázku náhrady škody jako ve věci, kterou posuzoval Ústavní soud, ale i otázku zaplacení zbývajících částí peněžitého trestu odsouzeným, jako v nyníjší věci.
6. Jestliže projevenou sebereflexi odsouzeného státní zástupkyně považovala za formální, tak ani s touto námitkou se stížnostní soud neztotožnil. Odsouzený nejen u svého výslechu u veřejného zasedání a pak následně i v závěrečném návrhu zopakoval, že tohoto svého jednání velmi lituje a považuje je za obrovskou chybu. Stížnostní soud považuje tento projev za dostatečný projev náhledu na trestné jednání a zejména pak snahu odsouzeného nadále se chovat řádně, což projevuje i v rámci výkonu trestu odnětí svobody.
7. Pokud státní zástupkyně vyjádřila skeptický postoj stran predikce vedení řádného života odsouzeným, což dle ní nemůže ničeho změnit ani příslib zaměstnání ve společnosti, kterou vlastní jeho manželka, neboť tato nemůže zajistit, že se odsouzený již dále nebude dopouštět trestného jednání, zejména s ohledem na to, že rodina na něj mohla mít pozitivní vliv dříve, než se trestné činnosti dopustil, kdy s ohledem na spáchanou trestnou činnost zřejmě neměla. Stejně platí i pro Svaz pacientů České republiky, který nabídl záruku za převzetí dalšího chování odsouzeného, neboť i s tímto v minulosti spolupracoval. V této souvislosti je třeba připomenout, že odsouzený přislíbil, že bude vykonávat lékařskou praxi i pro Vězeňskou službu, bude nad ním po dobu podmíněného propuštění vykonáván dohled, takže bude nepochybně sledováno i plnění jeho příslibu práce vykonávané pro Vězeňskou službu a není zároveň žádná pochybnost o tom, že Vězeňská služba bude o jeho práci podávat objektivní zprávy. Také stížnostní soud má za to, že již délka vykonaného trestu a vzorný přístup odsouzeného k plnění povinností splnily účel trestu dostatečně a je možné odsouzenému dát šanci v podobě podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Lze rovněž konstatovat v této souvislosti, že s vysokou mírou pravděpodobnosti, blízkí se téměř jistotě je možné očekávat, že do budoucna povede řádný život, a to i vzhledem k věku, kterého již dosáhl.
8. Vzhledem ke shora uvedené situaci schválil stížnostní soud závěr soudu prvního stupně, že je možné dát odsouzenému šanci v podobě podmíněného propuštění, avšak za stanovení nejdelší možné zkušební doby v trvání sedmi let, kdy odsouzený bude sledován ve svém jednání a pokud by se dopustil opětovně protiprávního jednání, nebo úmyslně zanedbával pracovní povinnosti, ke kterým se zavázal, bylo by rozhodnuto o tom, že vykoná zbytek uloženého trestu. Je třeba proto zopakovat, že byly splněny všechny tři zákonem požadované podmínky pro podmíněné propuštění u odsouzeného současně, a protože stížnostní soud neshledal stížnost podanou státní zástupkyní

Městského státního zastupitelství v Brně za důvodnou, došlo k jejímu zamítnutí tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Brno 11. ledna 2022

JUDr. Vlastimír Čech v.r.
předseda senátu